VARPO
GIMNAZIJA

NAUJIENLAIŠKIS

2023 vasara

TURINYS

Ar nuo rudens bus naujos uniformos?
Pokalbis su mokytoja Gintare
Kuo gyvena Mokinių tarybos prezidentė?
Mokinių kūryba
Kompiuterinių žaidimų apžvalga

Kada bus nauja uniforma?

Titas Brazauskas

Visi pastebime, kad mūsų mokykloje daug gimnazistų nenoriai dėvi uniformą ir dėl to dažnai kyla įvairūs konfliktai su mokytojais arba administracijos darbuotojais. Mokiniai, nedėvintys uniformos, dažnai sulaukia neigiamų pasekmių – nuo žodinių papeikimų mokyklos koridoriuose iki baudos lapelių ar „n“ raidžių dienyne. Mokyklos administracija sako, kad siekia, jog mokiniai atrodytų tvarkingai ir taip kurtų teigiamą mokyklos įvaizdį. O mokiniai nori patogumo ir laisvės. Kaip rasti kompromisą?

Mokinių apranga renginio metu

Uniforma – tik iš baimės?

Mūsų gimnazijos uniforma yra tamsiai mėlyna. Moksleiviai gali pasirinkti iš trijų jos variantų – švarko, užsegamo džemperio arba polo marškinėlių. Kiekvienas mokinys ateidamas į gimnaziją pasirašo sutartį ir įsipareigoja ją dėvėti. Sutarties 5.10 punktas nurodo, kad mokinys privalo „dėvėti uniformą ir rengtis švariais, tvarkingais rūbais, nenaudoti ryškios kosmetikos, provokuojančių aksesuarų, įvairias subkultūras žyminčių aprangos detalių“. Regis, neturėtų kilti klausimų, ar reikia uniformos, bet vis vien ji dėvima nenoriai.

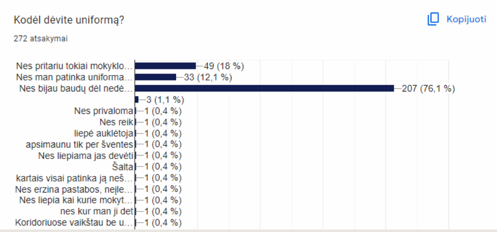

Mokinių apklausos duomenys

Sausio mėnesį apklausiau 272 mokinius iš 465 besimokančiųjų. Rezultatai rodo, kad dalis mokinių dėvi uniformas, nes pritaria tokiai mokyklos tvarkai (18 proc.) arba jiems patinka mūsų gimnazijos uniforma (12,1 proc.), bet didžioji dalis (net 76,1 proc.) mokinių uniformą dėvi tik dėl to, kad bijo bausmių.

Per istorijos pamoką gali gauti „n“ raidę, kuri bus ištrinta tik tada, kai mokinys į pamoką ateis su uniforma. Chemijos pamokose mokytoja nepridės 0,5 balo prie pažymio, jeigu nors vienas iš klasės vaikų nedėvės uniformos. Tokios problemos kyla ir per karščius, kuomet net atviri langai negelbėja, o uniformos nusiimti negali.

Geografijos mokytoja Gintarė Kriaučiūnaitė sako, kad jai uniforma svarbi – esą mokiniai ją dėvėdami atrodo tikrai gražiau, kuria teigiamą gimnazijos įvaizdį. Norėdama paskatinti mokinius dėvėti uniformas ji kurį laiką kviesdavo atsakinėti pažymiui tuos, kurie šios taisyklės nesilaiko.

Tuomet dauguma mokinių, jei ir neturėdavo uniformos, prieš geografijos pamoką ją susirasdavo ar pasiskolindavo iš draugų – taigi, išties padaugėjo tvarkingai atrodančių mokinių jos pamokose. Mokytoja pripažįsta, kad šiuo metu šios priemonės nebetaiko (sako pavargusi gaudyti ir drausminti) bei pastebi, kad mokinių, dėvinčių uniformas jos pamokose, vėl mažiau.

„Mokinius aš irgi suprantu. Manau, kad turėtų būti kompromisas – pavyzdžiui, keturias dienas visi mokiniai sąžiningai dėvi uniformas, o penktą dieną visi gali rengtis laisvai“, – sako mokytoja Gintarė Kriaučiūnaitė.

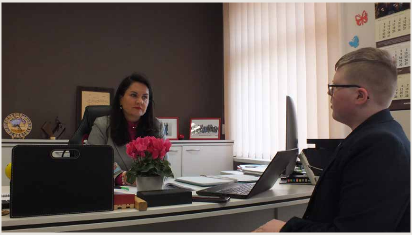

Pokalbis su direktore. Gustės Vasiljevaitės nuotrauka

Direktorė: svarbu atskirti laisvalaikio aprangą nuo darbinės aprangos

Apie administracijos požiūrį į mokinių uniformas kalbėjausi su gimnazijos direktore Rasa Mašuriniene. Direktorė pastebi, kad mokiniai vangiai dėvi uniformas, dažnai koridoriais eina persimetę uniforminį švarkelį per ranką arba visai jo neturi. Visgi ji pabrėžia, kad uniforma yra svarbi aprangos dalis, nes būtent ji reprezentuoja gimnaziją, parodo gimnazisto priklausymą šiai mokymo įstaigai.

Ji taip pat akcentuoja, kad reikia atskirti laisvalaikio rūbus nuo mokyklos. „Plėšyti džinsai, šortai, sportinės kelnės nėra tinkama apranga eiti į mokyklą“, – sako direktorė. Todėl, pasak jos, svarbu ne tik švarkas ar džemperis, bet ir pilnas uniformos komplektas.

Kadangi kiekvienas į gimnaziją įstojęs moksleivis pasirašo sutartį, direktorė pabrėžia, kad uniforma yra ir įsipareigojimas. Juolab, pasak jos, ją dėvi ne tik moksleiviai.

„Mokytojai, kurie nori ir gali, tikrai dėvi uniformas, bet jie yra suaugę žmonės ir mūsų susitarimuose bei Darbo kodekse nėra nurodyta, kad mokytojo profesijos atstovas turi nešioti uniformą“, – sako direktorė Rasa Mašurinienė.

Mokytojų sugalvotas taisykles, kaip paskatinti, o kartais ir nubausti uniformų nedėvinčius moksleivius, mokyklos vadovė vertina teigiamai, nes taip jie skatina laikytis aprangos kodo. Tačiau birželio 1 dieną mokyklos administracija paskelbė, kad galima eiti be uniformos. Tačiau rengtis reikia atitinkamai, ir atrodyti tvarkingai.

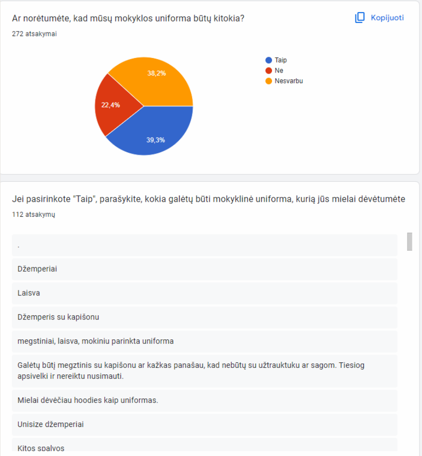

Ar norėtumėte, kad mūsų mokyklos uniforma būtų kitokia?

272 atsakymai

Jei pasirinkote "Taip", parašykite, kokia galėtų būti mokyklinė uniforma, kurią jūs mielai dėvėtumėte

112 atsakymų

.

Džemperiai

Laisva

Džemperis su kapišonu

megstiniai, laisva, mokiniu parinkta uniforma

Galėtų būtį megztinis su kapišonu ar kažkas panašau, kad nebūtų su užtrauktuku ar sagom. Tiesiog apsivelki ir nereiktu nusimauti.

Mielai dėvėčiau hoodies kaip uniformas.

Unisize džemperiai

Kitos spalvos

Mokinių apklausos duomenys

Mokiniai nori džemperių su gobtuvais

Trečiokė Andžela norėtų, kad mokykloje dėvėti uniformų nereikėtų. „Uniforma neleidžia atsiskleisti mano individualumui, nedera prie mano stiliaus ir man nepatinka, kai visi žmonės yra vienodi“.

Andžela sako, kad uniforminį džemperį visuomet turi rankose, kad mokytojams paklausus, kur uniforma, ji galėtų ją parodyti ir nesulauktų bausmių. Ji mielai dėvėtų uniformą jei tai būtų paprasti balti marškinėliai su mokyklos logotipu ir neutralių, tamsių spalvų džemperis su gobtuvu ir didele kišene. Tokie drabužiai labiau tiktų prie Andželos stiliaus.

Kitokį požiūrį į uniformą turi Enida B. iš 3e klasės. Ji sako, kad ji uniformą visuomet turi su savimi, bet dažniau šis drabužis būna kuprinėje. Užsivelka jį tik eidama į tas pamokas, kuriose mokytojai griežčiau reikalauja mokinių būti su uniforma.

Mokinė teigia, jos ji pritaria ir gimnazijos tvarkai, ir mokytojų reikalavimams – esą mokiniai turi dėvėti uniformą. Bet priduria, kad su uniforma kartais jaučiasi nepatogiai ir jai tiesiog atsibosta kasdien dėvėti tą patį drabužį. Norisi kartais atrodyti kitaip. Enida prasitarė, jog jei visi mokytojai griežčiau reikalautų, ji visuomet ir būtų su uniforminiu švarkeliu ar džemperiu. Ji nenorėtų, kad mokykloje visai neliktų uniformų. Tuomet, jos manymu, neliktų tvarkos ir vieningo įvaizdžio.

Mokiniai teigia, kad uniformų nemėgsta, nes ši yra nepatogi, nestilinga ir neleidžia atsiskleisti mokinio indvidualumui. Sausio mėnesį atliktoje apklausoje mokiniai galėjo pasiūlyti, kokios uniformos jie norėtų, ir labai daug mokinių pasinaudodami galimybe išsakyti savo nuomonę parašė, kad norėtų džemperių su gobtuvu.

Klaipėdoje tokį pasirinkimą siūl kelios mokyklos. „Baltijos“ gimnazijos socialinė pedagogė Laurina Vaitkienė sako, kad leidus nešioti uniforminius džemperius su gobtuvu, moksleiviai tą ėmė daryti noriai: „mokiniams yra maloniau dėvėti uniformą, kurią jie išsirinko patys“

O ar mūsų mokykloje galėtų atsirasti naujas uniformos variantas – džemperis su gobtuvu? Direktorė Rasa Mašurinienė tokios galimybės neatmeta, tad galbūt artimiausiu metu galėsime turėti ir kitokį mokyklinės uniformos variantą.

LIETUVOS
ŽURNALISTIKOS
CENTRAS

Šis straipsnis parašytas projekto
„Žurnalistikos laboratorija“ metu,
padedant žurnalistams
Indrei Kiršaitei ir Lukui Kivitai

Pažintis su mokytoja

Mokytoją Gintarę studijuoti geografiją įkvėpė jos geografijos mokytoja

Laba diena, mieli skaitytojai.
Šiandieną kalbiname geografijos mokytoją Gintarę Kriaučiūnaitę.

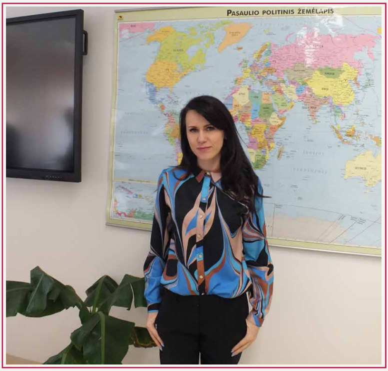

Mokytoja Gintarė savo kabinete. Gustės Vasiljevaitės nuotrauka.

Kodėl jūs pasirinkote mokytojos darbą?

Man atrodė, kad tai nėra mano pašaukimas, bet kai pradėjau studijuoti geografiją, supratau, kad norėčiau dirbti šį darbą.

Kodėl Jūs pasirinkote dirbti būtent mūsų mokykloje?

Mokyklos specialiai nesirinkau. Tiesiog mačiau, kad Klaipėdos „Varpo“ gimnazija ieško mokytojos, taigi pateikiau savo kandidatūrą ir gavau darbą šioje gimnazijoje.

Ar Jums patinka vaikus mokyti šioje mokykloje? Kodėl?

Labai patinka, nes man šitas mokslas pačiai patinka.

Mokytoja, pasakykite, kam reikalingos vėliavos?

Vėliavos reikalingos, kad kiekviena šalis, mietas galėtų save reprezentuoti, atstovauti ar iškelti švenčių metu.

O kai pati mokėtės mokykloje, ar patiko geografija?

Geografiją pasirinkau ne be priežasties. Kai mokiausi, man labai patiko mano geografijos mokytoja, todėl ir nusprendžiau mokytis geografijos, nes mane įkvėpė būtent mano geografijos mokytoja.

Kai atėjote dirbti į „Varpo” gimnazija kas labiausiai nustebino?

Mokyklos išvaizda, nes pirmus metus teko klaidžioti po mokyklą. Šiltas kolektyvas, mokiniai.

Kokia mėgstamiausia planeta?

Žemė, nes ji turi gyvybę, kurią reikia saugoti.

Koks jūsų pomėgis? Ką veikiate laisvalaikiu?

Laisvalaikio neturiu daug, bet mėgstu važinėtis dviračiu ir stengiuosi nuvažiuoti 1000km.

Kuri šventė Jums yra šventiškesnė: Rugsėjo 1-oji ar Mokytojų diena?

Rugsėjo 1-oji, nes tai yra visų šventė, nes tai yra šventė ne tik mokytojams, bet ir mokiniams, nes visi susitinkame po ilgų atostogų.

Ar mėgot šią dieną švęsti kai buvote mokinė?

Nelabai, nes reikėdavo po ilgų atostogų sugrįžti į mokyklą.

Mokinių kūryba

Mūsų dienos

Kartais atrodo, jog gyvenimas sukasi ratu.
Kartais atrodo, jog sukuosi ratu kartu.
Kartais girdžiu ,kaip jis išeina pro duris,
Bet dažniausiai meldžiu, kad jis vis dar sugrįš.

Ratu suktis nėra blogai,
Bet tas garsas... Eina per odą pagaugai.
Visad vis vaikštau iš kampo į kampą,
Ir vis laukiu skambučio suskambant.

O kai jis sugrįžta,
Mano širdis tarytum ištyžta.
Galiu vėl pradėti kvėpuoti,
Nejausti tos baimės ir ramiai miegoti.

Nors ramiai aš niekad nemiegu,
Vis galvoju : Ar tai tikrai tu?
Ar tu tas žmogus, šalia kurio pabundu,
Ar tik pasąmonėje mano gyveni tu?

Į šį klausimą atsakymo nerandu,
Bet ar dvejoti yra normalu?
Atsikėlus nesuprantu,
Ar tai sapnas tebuvo, ar prisiminimas mūsų dienų kartu.

Gimnazistė

Mokinių tarybos veikla

Lėja: vadovo darbas įdomus, bet reikalauja daug energijos ir laiko

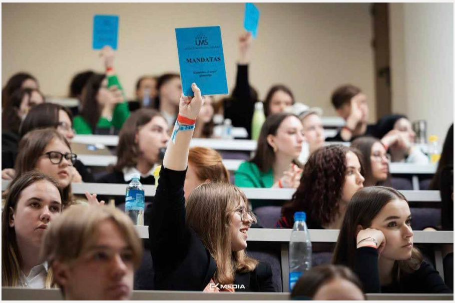

Mokinių tarybos prezidentė Lėja Burbaitė dalinasi savo patirtimis: “Šių metų balandžio 14-16 dienomis Vilniuje vyko LMS (Lietuvos moksleivių sąjungos) Pavasario Forumas. Jo metu vyko XXXVI asamblėja, rinkome naujus LMS organus - LMS Prezidentą, LMS Valdybą ir LMS Reviziją. Forume laiką praleidome ir naudingai bei smagiai - klausėmės Free Finga paskaitos apie savo kelio atradimą, dalyvavome koncerte, susiradome naujų pažįstamų! Labai džiaugiuosi, kad turėjau galimybę atstovauti mūsų mokyklai.

Man įdomi ši veikla, domiuosi jaunimo politika, tad kai yra noras ir galimybė - dalyvauju.”

Paklausta, kaip jai sekasi būti Mokinių tarybos prezidente, Lėja pridūrė: “Per pastarąjį pusmetį būnant mokyklos prezidente supratau, koks yra linksmas, bet daug energijos ir laiko reikalaujantis vadovo darbas.”

Mokslo metų pabaigos proga žurnalistas Titas pakalbino Lėją Burbaitę apie jos pirmuosius buvimo Mokinių tarybos prezidente metus.

Mūsų pirmame interviu, kuris vyko rugsėjo mėnesį, sakei, kad pirmiausia norėtum susipažinti su visais mokiniais ir užmegzti artimesnį ryšį su mokytojais. Ar pavyko?

Manau, kad taip. Susipažinau su daug naujų žmonių, kurie man dabar yra artimiausi draugai, artimiau susipažinau ir su mokytojais, kurie visus šiuos metus mane palaikė.

Gal galėtum paminėti kas tau labiausiai patiko dirbant su Mokinių taryba?

Labiausiai patiko vienybė, jog „einam ir darom‘‘. Tikrai smagu dirbti tokioje aplinkoje.

Ar buvo tokių minčių, kad viskas, nebegaliu, nebenoriu?

Tikrai buvo, tačiau nesu tokia, kuri iškart nuleistų rankas. Dariau, stengiausi ir viskas vėl buvo gerai.

Ar kilo sunkumų su administracija?

Nei kiek nekilo sunkumų su administracija. Administracija visada palaikė ir padėjo.

Organizavai su Mokinių taryba renginį „Naktis mokykloje‘’. Su kokiais sunkumais susidūrei?

Didžiausias sunkumas buvo surasti mokytojų, norinčių padėti per naktį. Tačiau mums kažkaip pavyko!

Ar kitais metais teiksi savo kandidatūrą Mokinių tarybos prezidentės pareigoms užimti?

Tikrai ne, kad ir kaip norėčiau.

Kodėl nebeteiksi savo kandidatūros?

Tiesiog būsiu abiturientė jau, svarbiausia bus pasiruošimas egzaminams. Ir šiaip, pabuvau savo, laikas papirmininkauti ir kitiems.

Žaidimų apžvalga: „League of legends“

Ugnė Rupkutė

Beveik kasdien žaidžiu kompiuterinius žaidimus. Nuo tada, kai gavau savo pirmąjį kompiuterį (tai buvo prieš trejus-ketverius metus), nebeįsivaizduoju laisvalaikio be jų.

Suaugusieji dažnai įsivaizduoja, kad kompiuteriniai žaidimai – tai priklausomybė, kad jei jau paauglys žaidžia, tai jis daugiau nieko prasmingo neveikia. Bet aš niekada nežaidžiu vietoj pamokų ar kitų pareigų. Tai mano laisvalaikio pomėgis. Man žaidimas padeda atsipalaiduoti po sunkių darbų. Mėgstu žaidimus, kuriuose įdomūs veikėjai.Patinka, kai esu ne pasyvi kito siužeto stebėtoja, o nuo mano priimamų sprendimų priklauso jo eiga, pati turiu daug kontrolės žaidimo veiksmui.

Kompiuteriniai žaidimai. Asociatyvi nuotrauka, šaltinis unspash.com

Noriu su jumis pasidalinti savo naujausia aistra – „League of Legends“. Šis komandinis žaidimas pasaulio areną užvaldė per naktį. Tai intensyvus strateginis žaidimas, reikalaujantis komandinio darbo, bendravimo ir greito mąstymo.

Juo susidomėjau pamačiusi, jog jį žaidžia daug mano pažįstamų, daug diskusijų apie jį socialiniuose tinkluose, tad susigundžiau. Užkibau nuo pat pirmos dienos. Dabar jį žaidžiu su žmonėmis, kurių realiame gyvenime nepažįstu.

Kodėl verta žaisti „League of Legends“? Tai komandinis žaidimas. Galima suburti komandą su draugais, bendradarbiauti realiu laiku ir kurti strategiją. Tai puikus būdas gerinti komunikacijos įgūdžius, didinti komandinio darbo sugebėjimus ir kartu smagiai praleisti laiką.

„League of Legends“ yra žaidimas, kuris nuolat tobulėja. Kūrėjai reguliariai rengia čempionus, naujus žemėlapius ir žaidimo režimus, kad jis ir toliau išliktų įdomus.

Be to, jis turi didžiulę konkurencingą areną, kurioje profesionalūs žaidėjai varžosi tarpusavyje dėl milijonų dolerių vertės prizų. Tai gali padėti pakelti savo žaidimo įgūdžius į kitą lygį.

Žaisti „League of Legends“ nieko nekainuoja. Nors yra galimybė įsigyti naujų herojų kostiumų, dar vadinamų „skinais“, jie nėra būtini, todėl mėgautis šiuo žaidimu galima neišleidus nė cento.

Tai tobulas pasirinkimas tiems, kurie ieško naujų, smagių iššūkių. Jei jus sudomino „League of Legends“, rekomenduoju jį išbandyti.

Kad žaidimas netaptų priklausomybe ir netrukdytų atlikti pareigų, žaidžiant svarbu jausti saiką, neprarasti laiko nuovokos. Aš vienu prisėdimu žaidžiu apie valandą. Sąmoningai riboju žaidimo laiką. Prabėgus valandai, žaidimą baigiu, kad turėčiau laiko realaus pasaulio džiaugsmams ir rūpesčiams.

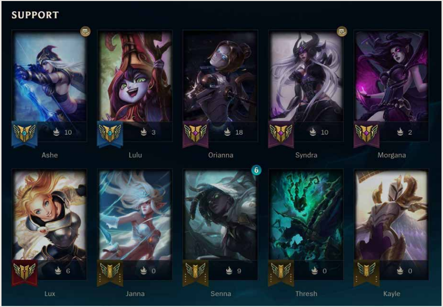

LIETUVOS
ŽURNALISTIKOS
CENTRAS

Šis straipsnis parašytas projekto
„Žurnalistikos laboratorija“ metu,
padedant žurnalistams
Indrei Kiršaitei ir Lukui Kivitai